

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 264

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 iunie 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 47 din 23 martie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23—30 cuprinse în cap. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate, republicată	1—5	nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria «pierderi» la Banca Agricolă — S.A.....	5—7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
Decizia nr. 75 din 11 mai 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, coroborat cu art. 5, din Ordonanța de urgență a Guvernului		449. — Hotărâre privind înființarea Zonei Libere Curtici—Arad și a Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad”	7—16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 47 din 23 martie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23—30 cuprinse în cap. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate, republicată

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Claudia Miu — magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 și 18 din Ordonanța de urgență

dificultate, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ în Dosarul nr. 461/1998 aflat pe rolul aceleiași instanțe.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 martie 1999, în prezența Comisiei județene pentru protecția copilului de pe lângă Consiliul județean Iași, reprezentată prin Elena Grecu, consilier juridic, precum și a lui Constantin Constantin, reprezentant al localității, fiind consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronun-

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 1998, pronunțată în Dosarul nr. 461/1998, Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 și 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate, excepție ridicată din oficiu de aceeași instanță.

În motivarea excepției instanța consideră, în esență, că dispozițiile art. 17 și 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 contravin prevederilor art. 45 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor*“, deoarece față de copiii care au săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar care nu răspund penal, aceste dispoziții prevăd aceleași măsuri educative ca și cele din Codul penal, pentru minorii care răspund penal. Instanța consideră că dispozițiile atacate contravin și prevederilor art. 20 din Constituție, potrivit cărora „*Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte*“, iar dacă există neconcordanță între acestea și legile interne, au prioritate reglementările internaționale. Instanța arată că reglementarea tratamentului minorilor care au săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar nu răspund penal, nu corespunde cerințelor art. 37 lit. b) și ale art. 40 din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989 și ratificată de România prin Legea nr. 18 din 27 septembrie 1990.

Autoarea excepției apreciază că măsurile educative prevăzute la art. 17 și 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 nu sunt măsuri specifice categoriei de minori care nu răspund penal pentru faptele lor și deci ele nu reprezintă o protecție reală a minorului. De asemenea, se susține că actul normativ nu a preluat din Codul penal prevederile care garantează dreptul copilului la apărare, ci doar prevederile referitoare la „obligăția de a se prezenta comisiei raportul referitor la ancheta psihosocială a copilului“. Acest raport trebuie să cuprindă și date referitoare la discernământul copilului, însă „specialistul serviciului public specializat, care întocmește acest raport, nu este în măsură să se pronunțe în legătură cu acesta“. Instanța de judecată își motivează excepția de neconstituționalitate arătând că dispozițiile legale nu au reglementat o protecție specială a copiilor aflați în dificultate și că instituțiile de ocrotire a acestor copii nu sunt înființate încă. Centrele de reeducare prevăzute în Codul penal sunt organizate și funcționează în conformitate cu Decretul nr. 545/1972 privind executarea măsurii educative a internării minorilor infractori într-un centru de reeducare. Internarea minorilor care nu răspund penal „în astfel de centre este exclusă“. Legislația în vigoare, se arată în finalul amplei și aprofundatei motivări a instanței, reglementează organizarea și funcționarea exclusivă a unor forme de învățământ special pentru integrarea copiilor cu cerințe educative speciale.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președintelor și ale celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată pentru următoarele considerente:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 a fost modificată prin Legea nr. 108 din 2 iunie 1998 pentru aprobarea respectivei ordonanțe. Astfel s-a inclus în corpul

copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar care nu răspunde penal“. De asemenea, a fost modificat atât art. 17, fiind completat cu 5 alineate noi (17¹—17⁵), „care, deși reiau, în bună parte, prevederi ale Codului penal, conțin totuși diferențieri cu privire la măsurile educative pentru cele două categorii de minori“, cât și art. 18, prin eliminarea prevederii „*Măsurile educative și modalitățile aplicării acestora sunt cele prevăzute de legea penală*“. Așadar, excepția de neconstituționalitate vizează „un text legislativ în prezent depășit“.

b) Se arată că este neîntemeiată susținerea instanței potrivit căreia ordonanța de urgență contravine dispozițiilor art. 40 din Convenția cu privire la drepturile copilului, întrucât nu se prevede o procedură care să asigure „dreptul la apărare“ pentru minori și pentru că din Comisia pentru protecția minorilor nu face parte și un reprezentant al justiției. Este adevărat că în convenție se prevede obligația ca orice minor să beneficieze de o „*asistență juridică sau orice altă asistență corespunzătoare*“, iar cauza să fie examinată de către o „*autoritate sau o instanță judiciară corespunzătoare*“. Însă, se apreciază în punctul de vedere examinat, noțiunea de „*copil*“, în sensul convenției, are în vedere minorul până la vârsta de 18 ani, iar garanțiile procesuale „ar urma să-și găsească aplicare, în mod obligatoriu, numai în cadrul unui proces, în situația categoriei de minori infractori ce poartă răspundere pentru faptele săvârșite“. În speță însă copiii aflați în dificultate sunt supuși numai unor măsuri educative luate de o comisie administrativă, fără procedura specifică unui proces, care ar face necesară aplicarea „garanțiilor procesuale“.

c) Cu privire la critica potrivit căreia dispozițiile art. 17 și 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 contravin prevederilor art. 45 alin. (1) din Constituție, se susține că acest text constituțional are valoare de principiu și este aplicabil pentru toate domeniile, iar adoptarea ordonanței în discuție, precum și ratificarea convenției menționate nu fac decât să confirme preocuparea statului român pentru realizarea obiectivului cuprins în textul constituțional indicat.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată pentru următoarele motive:

a) Cu privire la critica autoarei excepției, potrivit căreia dispozițiile art. 17 și 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 contravin prevederilor art. 45 alin. (1) din Constituție, se arată că prevederile acestor texte referitoare la măsurile educative „se înscriu în regimul de protecție al unei categorii de copii aflați în dificultate“. Normele ce reglementează aceste măsuri „tind să realizeze echilibrul între nevoile de reintegrare socială ale copilului, aflat într-o situație particulară întrucât a comis o faptă prevăzută de legea penală, și nevoile fundamentale ale comunității de protecție împotriva faptelor antisociale“. Deci, măsurile educative la care se referă art. 17 și 18, deși „se regăsesc sub aceeași denumire și conținut în Codul penal, nu au natura juridică a sancțiunilor de drept penal“. Fără a fi consecințe ale răspunderii penale, aceste măsuri pot servi intereselor de formare și reintegrare socială a copilului care a săvârșit fapte antisociale. Potrivit punctului de vedere al Guvernului, reglementarea măsurilor educative, ca măsuri de protecție a copilului care nu răspund penal, este susceptibilă de perfecționare, în special în direcția „măsurilor aplicate în comunitate și crearea unor instituții de protecție în formarea și educarea copiilor aflați în astfel de situații“.

b) Referitor la critica potrivit căreia sunt încălcate dispozițiile art. 37 lit. b) din Convenția cu privire la drepturile copilului, se arată că măsurile educative prevăzute de legea penală, dar care nu răspund penal, nu corespund cerințelor art. 37 lit. b) și ale art. 40 din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989 și ratificată de România prin Legea nr. 18 din 27 septembrie 1990.

că, prin hotărâri, Comisia pentru protecția copilului poate lua „măsurile educative privative de libertate numai cu avizul procurorului, individualizându-le în funcție de criterii strict delimitate”. Se mai susține că aceste hotărâri sunt supuse controlului judecătoresc potrivit art. 29 din ordonanță. Astfel, se asigură și „respectarea uneia dintre garanțiile prevăzute în art. 40 alin. 2 din Convenția cu privire la drepturile copilului”. Existența „unei proceduri în fața Comisiei pentru protecția copilului, și nu în fața instanțelor judecătorești, este armonizată cu prevederea art. 40 alin. 3 lit. b) din convenție. Mai mult, ordonanța de urgență a Guvernului privind protecția copilului aflat în dificultate, în întregul ei, reflectă cerințele cuprinse în art. 40 alin. 4 din convenție”.

În final se conchide că „regimul măsurilor educative instituit prin ordonanță este perfectibil, în sensul promovării măsurilor neprivative de libertate, ca un reflex al noii legislații europene în domeniu, în contrapondere a măsurilor educative privative la internare”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Convenției cu privire la drepturile copilului, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

I. Prin Încheierea din 12 mai 1998 a Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 și 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate. Textele atacate au următorul cuprins:

— Art. 17: „(1) Față de copilul aflat în situația prevăzută la art. 16, Comisia pentru protecția copilului este obligată să ia o măsură educativă, la sesizarea oricărei persoane, a procurorului, a organelor de poliție sau a părinților acestuia.

(2) În stabilirea măsurii educative, Comisia pentru protecția copilului va ține seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de dezvoltarea fizică, intelectuală și afectivă a copilului, de comportarea lui, de condițiile în care a fost crescut și în care a trăit și de orice alte elemente de natură să caracterizeze personalitatea acestuia.

— Art. 18: (1) Măsurile educative și modalitățile aplicării acestora sunt cele prevăzute de legea penală, care se aplică corespunzător vârstei și gradului de maturitate a copilului, în vederea respectării interesului superior al acestuia.

(2) În cazul stabilirii măsurii libertății supravegheate, Comisia pentru protecția copilului poate dispune încredințarea supravegherii copilului Serviciului public specializat pentru protecția copilului.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Legea nr. 108 din 2 iunie 1998 s-au adus modificări și completări Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/1997. Dispozițiile art. 17 și 18 au fost reformulate, noile texte fiind sistematizate în cadrul unui nou capitol, intitulat „Măsurile educative față de copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar care nu răspunde penal”. Art. 17 a fost completat cu cinci articole noi, care au preluat dispozițiile cuprinse la art. 101—106 din Codul penal, cu unele modificări nesemnificative. În baza celei de-a șasea Ordonanțe de urgență a

Guvernului nr. 26/1997 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 24 iulie 1998, dându-se articolelor o nouă numerotare, iar dispozițiile modificatoare analizate sunt cuprinse la art. 23—30 din cap. III, al cărui titlu este menționat mai sus.

Aceste dispoziții au următorul cuprins:

— Art. 23: „(1) Copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar care nu răspunde penal, beneficiază de protecție în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Nu răspunde penal copilul care nu a împlinit vârsta de 14 ani sau care are vârsta între 14 și 16 ani, dacă nu se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ.

— Art. 24: (1) Față de copilul aflat în situația prevăzută la art. 23 comisia va lua una dintre următoarele măsuri educative:

- a) mustrarea;
- b) libertatea supravegheată;
- c) internarea într-un centru de reeducare;
- d) internarea într-o instituție medical-educativă.

(2) La stabilirea măsurii educative comisia va ține seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de dezvoltarea fizică, intelectuală și afectivă a copilului, de comportarea lui, de condițiile în care a fost crescut și în care a trăit și de orice alte elemente de natură să caracterizeze personalitatea acestuia.

— Art. 25: Măsura educativă a mustrării constă în dojenirea copilului, în arătarea pericolului social al faptei săvârșite, în sfătuirea copilului să se poarte în așa fel încât să dea dovadă de îndreptare, atrăgându-i-se totodată atenția că, dacă va săvârși din nou o infracțiune, se va lua față de el o măsură mai severă sau i se va putea aplica o pedeapsă.

— Art. 26: (1) Măsura educativă a libertății supravegheate constă în lăsarea copilului în libertate timp de un an, sub supraveghere deosebită. Supravegherea poate fi încredințată, după caz, părinților, adoptatorului sau tutorei copilului. Dacă nici unul dintre aceștia nu poate asigura supravegherea în condiții satisfăcătoare, comisia dispune încredințarea supravegherii copilului, pe același interval de timp, unei familii sau unei persoane de încredere, unui organism privat autorizat sau serviciului public specializat.

(2) Persoana căreia i s-a încredințat supravegherea copilului are obligația de a veghea îndeaproape asupra comportării acestuia, în scopul îndreptării lui, precum și obligația de a înștiința, de îndată, comisia atunci când copilul se sustrage de la supraveghere, are purtări rele ori a săvârșit din nou o faptă prevăzută de legea penală.

(3) Comisia poate să impună copilului respectarea următoarelor obligații:

- a) să nu frecventeze anumite locuri stabilite;
- b) să nu intre în legătură cu anumite persoane;
- c) să frecventeze cu regularitate școala sau un curs de calificare.

(4) Comisia atrage atenția copilului asupra consecințelor comportării sale.

(5) După luarea măsurii libertății supravegheate, comisia încunoștințează școala la care copilul învață.

(6) Dacă înăuntrul termenului de supraveghere copilul se sustrage de la supraveghere ce se exercită asupra lui sau are purtări rele ori săvârșește din nou o faptă prevăzută de legea penală, comisia revocă măsura libertății supravegheate și ia față de copilul aflat în situația internării într-un centru de reeducare sau într-o instituție medical-educativă.

— Art. 27: (1) Măsura educativă a internării copilului într-un centru de reeducare constă în scopul reeducării copilului, căruia i se asigură posibilitatea de a dobândi învățătura necesară și o pregătire profesională, potrivit aptitudinilor sale.

(2) Măsura internării se ia față de copilul în privința căruia

— Art. 28: *Măsura internării într-o instituție medical-educativă se ia față de copilul care, din cauza stării sale fizice sau psihice, are nevoie de tratament medical și de un regim special de educație.*

— Art. 29: (1) *Măsurile prevăzute la art. 27 și 28 se iau pe timp nedeterminat, însă nu pot dura decât până la împlinirea de către copil a vârstei de 18 ani. Măsura prevăzută la art. 27 trebuie să fie ridicată de îndată ce a dispărut cauza care a impus luarea acesteia. Comisia, dispunând ridicarea măsurii prevăzute la art. 28, poate, dacă este cazul, să ia față de copil măsura internării într-un centru de reeducare.*

(2) *La data când copilul devine major, comisia poate dispune prelungirea internării pe o durată de cel mult 2 ani, dacă aceasta este necesară pentru realizarea scopului internării.*

— Art. 30: (1) *Măsurile educative prevăzute la art. 24 se iau la sesizarea procurorului, a organelor de poliție, a școlii, a părinților sau a oricărei persoane interesate.*

(2) *Măsurile educative prevăzute la art. 24 lit. b)—d) se iau numai cu avizul procurorului.*

(3) *La luarea măsurilor educative, comisia va ține seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de dezvoltarea fizică, intelectuală și afectivă a copilului, de comportarea lui generală, de condițiile în care a fost crescut și în care a trăit și de orice elemente de natură să caracterizeze personalitatea acestuia.“*

În practica sa jurisdicțională Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, atunci când, după ridicarea excepției de neconstituționalitate, dispoziția legală a fost modificată, excepția poate să fie examinată, dacă textul legal, în noua sa redactare, conservă reglementarea inițială. De aceea, având în vedere și considerentele expuse mai sus, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23—30 cuprinse în cap. III „Măsuri educative față de copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar care nu răspunde penal“ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997, republicată.

II. Pentru a stabili în ce măsură excepția de neconstituționalitate este întemeiată, Curtea urmează să examineze prevederile legale atacate, spre a constata dacă acestea sunt în concordanță cu dispozițiile art. 45 alin. (1) din Constituție, potrivit căroră „Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor“.

Dispozițiile legale analizate își propun să reglementeze protecția copilului aflat în dificultate care, deși săvârșește fapte prevăzute de legea penală, nu răspunde penal. Sediul materiei este Codul penal, care la art. 99 prevede că minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal, iar minorul care are vârsta cuprinsă între 14 și 16 ani răspunde penal numai atunci când se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ. Aceste norme legale sunt în concordanță cu prevederile art. 40 pct. 3 lit. a) din Convenția cu privire la drepturile copilului (adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989 și ratificată de România prin Legea nr. 18 din 27 septembrie 1990), prevederi care au următorul cuprins: „Statele-părți se vor strădui să promoveze adoptarea de legi, de proceduri, organe de autoritate și instituții special concepute pentru copii bănuți, acuzați sau declarați că ar fi comis încălcări ale legii penale, și în special: a) să stabilească o vârstă minimă sub care copiii vor fi prezumați că nu au discernământ“.

Așadar, minoritatea făptuitorului, în condițiile descrise mai sus, este o cauză care înlătură caracterul penal al faptei, pentru considerentul că făptuitorul nu are capacitatea de a-și da seama de semnificația socială a actelor sale de conduită și de a-și controla comportamentul în raport cu aceste acte. Caracterul penal al faptei este înlăturat, în astfel de situații, ca urmare a înlăturării vinovăției minorului în săvârșirea faptei, iar vinovăția minorului este înlăturată, la rândul ei, din pricina insuficienței dezvoltării a facultăților psihice, care face posibil ca minorul să nu înțeleagă caracterul și efectul faptelor sale și să nu le poată stăpâni. Însă, chiar dacă fapta antisocială săvârșită de un astfel de minor nu atrage răspunderea sa penală, ea trebuie să constituie temeiul luării față de minor a unor măsuri de ocrotire, care au un dublu caracter: acela de protecție socială a minorilor față de factori ce ar periclita dezvoltarea armonioasă a personalității lor, precum și acela de apărare a societății față de pericolul proliferării unor asemenea fapte.

Este însă de reținut, față de cele expuse mai sus, că dispozițiile legale examinate nu se integrează în spiritul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/1997, republicată, și anume de ocrotire a minorilor aflați în dificultate. Aceasta pentru că reglementarea așa-numitelor măsuri educative reproduce în întregime prevederile art. 102—106 din Codul penal referitoare la: mustrare, libertatea supravegheată, internarea într-un centru de reeducare și internarea într-un institut medical-educativ. Aceste măsuri educative aplicabile minorilor care răspund penal sunt însă sancțiuni de drept penal, la fel ca și pedepsele, alcătuiind împreună un sistem sancționator special pentru minori, care funcționează paralel cu sistemul sancționator pentru majori.

Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că dispozițiile art. 23—30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997, republicată, sunt neconstituționale, întrucât prevăd, pentru ocrotirea minorului care nu răspunde penal, aceleași măsuri educative ca și cele prevăzute în Codul penal, natura juridică a acestora din urmă fiind aceea de sancțiuni de drept penal. Sunt încălcate astfel dispozițiile art. 45 alin. (1) din Constituție, în aplicarea căroră legiuitorul ar fi trebuit să reglementeze un regim special de protecție și de asistență pentru categoria de copii aflați în dificultate care nu răspund penal, deosebit de regimul sancționator al minorilor care răspund penal.

Sunt relevante în acest sens dispozițiile art. 25 din ordonanță, în care sunt reproduse prevederile art. 102 din Codul penal, inclusiv sub aspectul referirii la săvârșirea, din nou, a unei „infracțiuni“ și la posibilitatea aplicării unei pedepse.

Or, față de minorul care nu răspunde penal nu se poate aplica o pedeapsă, putând fi luate, în stadiul actual al legislației, numai „Măsurile privind protecția copilului aflat în dificultate“, prevăzute la cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 2 alin. (3), al art. 12 alin. (2), al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ în Dosarul nr. 461/1998, aflat pe rolul aceleiași instanțe și constată că sunt neconstituționale dispozițiile art. 23—30 cuprinse în cap. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 24 iulie 1998.

Definitivă și obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAIMagistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 75

din 11 mai 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, coroborat cu art. 5, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria «pierderi» la Banca Agricolă — S.A.

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria «pierderi» la Banca Agricolă — S.A., excepție ridicată de Ion Jașcu în Dosarul nr. 3.007/1997 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal se constată lipsa părților, pentru care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 februarie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 3.007/1997, Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, ridicată de Ion Jașcu.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 2,

nr. 43/1997 contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece se aplică și contractelor de credit încheiate înainte de intrarea în vigoare a ordonanței.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată arată că excepția este neîntemeiată potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, neintervenind nici un element nou care să justifice schimbarea jurisprudenței. Totodată instanța apreciază că prin dispozițiile legale atacate nu s-a adus atingere drepturilor și obligațiilor „ce incumbă părților în temeiul contractului de credit, ci s-au modificat efectele acestui contract în sensul că acesta constituie titlu executoriu“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât art. 2 și 5 din ordonanță nu conțin nici o dispoziție cu caracter retroactiv care să contravină art. 15 alin. (2) din Constituție. Se mai arată în continuare că jurisprudența Curții a statuat în mod constant că „nu intră în competența sa controlul dispozițiilor unei legi sau raportul acțiunii lor în timp, ci numai constatarea dacă dispozițiile respective sunt constituționale“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, notele scrise ale părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, retine

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Prin Încheierea din 4 februarie 1999 instanța de judecată a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997. Din notele scrise, depuse la dosar de autorul excepției, rezultă că acesta se referă la dispozițiile art. 2, coroborat cu art. 5, din ordonanță. De aceea Curtea urmează să se pronunțe asupra acestor dispoziții legale.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 a fost aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 166/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 20 august 1998. Aceste modificări au vizat art. 2, nu însă și art. 5 din ordonanță, care are următorul conținut: „*Contractele de credit încheiate între Banca Agricolă — S.A. și împrumutații săi pentru creditele și dobânzile ce intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe de urgență constituie titluri executorii.*”

Art. 2. din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 a fost modificat anterior sesizării Curții, menținându-se însă în noua redactare aceeași soluție legislativă. În consecință, Curtea, în temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, urmează să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor legale în noua redactare, adică asupra unor dispoziții legale care sunt în vigoare.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21 din 28 septembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 29 septembrie 1998, se modifică alin. (1) lit. c) al art. 2 din Legea nr. 166/1998, astfel că dispozițiile art. 2 din ordonanța criticată au următorul conținut: „(1) *Creditele acordate pe baza contractelor încheiate înainte de 31 decembrie 1996 și dobânzile aferente clasificate în categoria «pierdere» vor fi evidențiate în conturi în afara bilanțului și urmărite în continuare de Banca Agricolă — S.A. pentru încasare și vor fi regularizate în bilanțul contabil special întocmit pe baza datelor contabile de la 30 iunie 1998, devenind efective de la aceeași dată, și în limita valorilor înscrise în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, după cum urmează:*

a) *garanții acordate Băncii Agricole — S.A., cu titlul de «Active în curs de realizare» la valoarea rămasă din cea înscrisă în contractele de credit și în actele de constituire a garanțiilor;*

b) *depozitele clienților Băncii Agricole — S.A., inclusiv ale acționarilor care beneficiază și de împrumuturi clasificate în categoria «pierdere» vor fi blocate începând cu data prezentei ordonanțe de urgență, până la rambursarea creditelor restante;*

c) *diferența dintre valoarea nominală a creditelor și a dobânzilor aferente, clasificate în categoria «pierdere», și valoarea rămasă a garanțiilor primite de Banca Agricolă — S.A. va fi regularizată în limita sumei de 3.374,5 miliarde lei și va fi înlocuită în activul bilanțului Băncii Agricole — S.A. cu titluri de stat emise de Ministerul Finanțelor. Dobânzile aferente titlurilor de stat se calculează începând cu data emiterii acestora până la data scadenței lor.*

(2) *Banca Națională a României va reeșalona până la 31 decembrie 1999 din creanțele sale sumele reprezentând creditele acordate Băncii Agricole — S.A., în conformitate cu prevederile Legii nr. 20/1996. Totodată se anulează obligațiile de plată ale Băncii Agricole — S.A. către Banca Națională a României, reprezentând creditele acordate conform prevederilor*

Dispozițiile art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/1997 [devenit art. 2 alin. (1) lit. b) în Legea nr. 166/1998], au mai fost supuse controlului Curții, care, prin Decizia nr. 101 din 9 iulie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 9 septembrie 1998, a statuat că sunt neconstituționale, deoarece „prin blocarea depozitelor clienților și ale acționarilor Băncii Agricole — S.A., care beneficiază și de împrumuturi clasificate în categoria «pierdere», se instituie un regim privilegiat, de care va beneficia în exclusivitate Banca Agricolă — S.A.”.

Având în vedere prevederile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora nu pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate dispozițiile constatate ca neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții, rezultă că, potrivit alin. (6) al aceluiași articol, excepția de neconstituționalitate a art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, devenit art. 2 alin. (1) lit. b) în Legea nr. 166/1998, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

În legătură cu neconstituționalitatea celorlalte dispoziții ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, Curtea constată că acestea nu înfrâng prevederile constituționale ale art. 15, care consacră principiul neretroactivității legii.

În ceea ce privește dispozițiile art. 5 din ordonanță, acestea au constituit obiectul controlului constituțional în mai multe cauze. Jurisprudența Curții Constituționale este constantă în a aprecia că art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 este constituțional. Astfel, prin Decizia nr. 181 din 17 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 februarie 1999, și prin Decizia nr. 3 din 2 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 11 martie 1999, Curtea a statuat că, prin conținutul său, art. 5 din ordonanța amintită nu conține în sine nici o dispoziție cu caracter retroactiv, astfel că nu contravine art. 15 alin. (2) din Constituție. S-a mai reținut că prin dispoziția legală criticată se face aplicarea unui principiu consacrat de art. 372 din Codul de procedură civilă, în sensul că executarea silită se poate realiza nu numai pe baza unei hotărâri judecătorești investite cu formulă executorie, ci și în temeiul unui titlu executoriu prevăzut de lege. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, nici în art. 5 și nici în alte articole, nu face nici o precizare cu privire la faptul că dispozițiile art. 5 se aplică și contractelor de credit încheiate anterior datei intrării în vigoare a ordonanței, aceasta nefiind de altfel o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare în timp a dispozițiilor legale respective, cu privire la care este competentă să se pronunțe instanța de judecată.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine modificarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată prin deciziile nr. 181/1998 și nr. 3/1999 își menține valabilitatea și în acest dosar, excepția urmând a fi respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. b), coroborat cu art. 5, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria «pierderi» la Banca Agricolă — S.A., excepție ridicată de Ion Jașcu în Dosarul 3.007/1997 al Judecătorei Galați.

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (2), coroborat cu art. 5, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria «pierderi» la Banca Agricolă — S.A., excepție ridicată de Ion Jașcu în același dosar.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAIMagistrat-asistent,
Maria Bratu**HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI****GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind înființarea Zonei Libere Curtici—Arad și a Regiei Autonome
„Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“**

În temeiul art. 6 și 7 din Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere,

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — (1) Se înființează Zona Liberă Curtici—Arad cu o suprafață totală de 90 ha, compusă din două platforme amplasate în orașul Curtici și în municipiul Arad, conform anexelor nr. 1 a) și 3.

(2) Activitățile specifice regimului de zonă liberă se vor desfășura numai în perimetrele delimitate potrivit alin. (1) și împrejmuite.

Art. 2. — Se înființează Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“, cu sediul în orașul Curtici, str. Alexandru Ioan Cuza nr. 1, județul Arad.

Art. 3. — Se aprobă deschiderea Punctului de control pentru trecerea frontierei „Zona Liberă Curtici—Arad“ și înființarea Vămii „Zona Liberă Curtici—Arad“.

Art. 4. — Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“ este persoană juridică română care funcționează sub autoritatea Ministerului Transporturilor, pe principiile gestiunii economice și autonomiei financiare, în

regulamentul de organizare și funcționare prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 5. — Terenurile care intră în perimetrul Zonei Libere Curtici—Arad sunt bunuri proprietate publică a statului, dobândind acest regim potrivit Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia. Acestea se dau în administrarea Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“ de la unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa nr. 1 b).

Art. 6. — (1) Societățile comerciale „Romtrans“ — S.A. Arad, „Comcereal“ — S.A. Arad și Combinatul Agroindustrial Curtici — S.A. își păstrează deplina proprietate asupra construcțiilor și celorlalte utilaje și vor continua să funcționeze potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare,

(2) Societățile comerciale prevăzute la alin. (1) își vor putea desfășura activitatea în zona liberă pe baza licențelor prevăzute la art. 11 din Legea nr. 84/1992 și cu respectarea Regulamentului de organizare și funcționare a Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“.

(3) Societățile comerciale prevăzute la alin. (1) vor putea concesiona sau închiria terenurile necesare pentru desfășurarea activității lor în zona liberă de la Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“.

(4) Societățile comerciale prevăzute la alin. (1) vor avea drept de folosință nediscriminatoriu asupra căilor de acces din incinta zonei libere.

Art. 7. — (1) Persoanele fizice și juridice care introduc sau scot bunuri în și din Zona Liberă Curtici—Arad au obligația să prezinte organelor vamale documentele prevăzute de legislația română și de convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Mărfurile periculoase pot intra în Zona Liberă Curtici—Arad numai în condițiile prevăzute de legislația în vigoare în acest domeniu și pot fi depozitate numai în spații special amenajate în acest scop de Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“.

Art. 8. — (1) Supravegherea vamală se efectuează potrivit reglementărilor legale în vigoare. În vederea exercitării acestei supravegheri, la căile de acces în Zona Liberă Curtici—Arad vor fi instalate posturi de control permanente.

(2) În scopul asigurării desfășurării activității vamale și de control trafic frontieră la accesul în Zona Liberă Curtici—Arad, Ministerul Finanțelor și Ministerul de Interne vor asigura numărul de posturi prevăzut în anexele nr. 4 și 5. Ordonatorii principali de credite vor stabili salariile de bază și celelalte elemente ale sistemului de salarizare, prevăzute de lege, cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate pentru anul 1999, în conformitate cu art. 9 din Legea bugetului de stat pe anul 1999 nr. 36/1999.

(3) Vama „Zona Liberă Curtici—Arad“ se dotează cu mijloacele tehnice necesare prevăzute în anexa nr. 5, de către Ministerul Finanțelor, pe baza fundamentării prezentate de Direcția Generală a Vămilei, finanțarea acestora asigurându-se din Fondul special pentru dezvoltarea și modernizarea punctelor de control pentru trecerea frontierei, precum și a celorlalte unități vamale, prevăzut de Legea nr. 8/1994, cu modificările ulterioare.

(4) Cheltuielile care privesc personalul și dotările prevăzute în anexele nr. 4 și 5 se asigură de către ordonatorii principali de credite, în limita sumelor aprobate cu această destinație.

Art. 9. — (1) Autoritățile vamale, ale poliției de frontieră, ale controlului fitosanitar și ale poliției veterinară, care desfășoară activități în Punctul de control pentru trecerea frontierei „Zona Liberă Curtici—Arad“, pot efectua verificări în interiorul zonei libere, în cazul existenței unor sesizări sau suspiciuni privind încălcarea prevederilor legale specifice domeniului lor de activitate, cu avizul prealabil al Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“.

(2) În cazul poliției de frontieră, verificările prevăzute la alin. (1) se pot efectua și cu anunțarea ulterioară a administrației.

Art. 10. — (1) Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“ va pune la dispoziție, gratuit, autorităților care funcționează, potrivit legii, în Punctul de control pentru trecerea frontierei „Zona Liberă Curtici—Arad“ spațiile de lucru necesare și mijloacele de comunicații telefonice pentru desfășurarea activității lor în zona liberă.

(2) Activitatea autorităților prevăzute la alineatul precedent va începe numai după darea în folosință a acestor spații.

Art. 11. — Controlul pașapoartelor, permiselor de acces și al celorlalte documente pentru trecerea frontierei de stat române, aparținând persoanelor fizice și juridice române sau străine care intră și ies în/din Zona Liberă Curtici—Arad, se face de către autoritățile poliției de frontieră, conform prevederilor Legii nr. 56/1992, cu modificările ulterioare.

Art. 12. — Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“ va realiza în anul 1999 împrejmuirea platformelor prevăzute în anexa nr. 1, pe baza proiectelor de execuție avizate de Direcția Generală a Vămilei, elaborate și aprobate potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 13. — (1) Activitatea de concesionare și închiriere de terenuri și construcții aparținând Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“ se face, cu excepția art. 6 alin. (3), prin licitație publică, de către aceasta, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, sub îndrumarea și coordonarea Ministerului Transporturilor, prin Agenția Zonelor Libere.

(2) Comisia de licitație va fi numită prin ordin al ministrului transporturilor și va fi formată din reprezentanți ai Ministerului Transporturilor, Agenției Zonelor Libere, Agenției Române de Dezvoltare, Ministerului Finanțelor, Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“ și ai Prefecturii Județului Arad.

(3) Desfășurarea activităților care se pot efectua, potrivit legii, în zona liberă, de către persoane fizice sau juridice, române sau străine, este permisă numai pe bază de licențe eliberate de Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“, cu respectarea legislației în vigoare.

Art. 14 — Predarea-preluarea patrimoniului afectat Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“ se va face pe bază de protocol, încheiat în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 15. — Pentru anul 1999 cheltuielile de organizare și funcționare, inclusiv pentru realizarea primelor investiții de împrejmuire a platformelor Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“, se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Transporturilor. Sumele cu această destinație urmează a fi aprobate prin legea de rectificare a bugetului de stat pe anul 1999.

Art. 16. — (1) Pentru primul an de funcționare salarizarea personalului Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici—Arad“ se va face potrivit prevederilor anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare, și în baza coeficienților de ierarhizare prevăzuți de Ordonanța Guvernului nr. 39/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a valorii coeficientului $K = 1,00$, actualizată cu indexările aprobate pentru sectorul bugetar.

(2) După primul an calendaristic de activitate salarizarea și stabilirea drepturilor de personal ale angajaților se vor face prin contractul colectiv de muncă, negociat și încheiat conform legii.

(3) De asemenea, pentru primul an de funcționare a Regiei autonome statul de funcții și structura organizatorică vor fi aprobate de Ministerul Transporturilor.

Art. 17. — Până la finalizarea lucrărilor de împrejmuire și de deschidere a Punctului de control pentru trecerea frontierei „Zona Liberă Curtici—Arad“ și până la începerea activității Vămiei „Zona Liberă Curtici—Arad“ agenții economice existenți în zonă își vor desfășura activitatea în regim

Art. 18. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 19. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri anexa nr. 2 lit. B la Hotărârea Guvernului

nr. 263/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 14 aprilie 1999, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

p. Ministru de stat, ministrul apărării naționale,
Constantin Degeratu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

Ministru de interne,
Constantin Dudu-Ionescu

p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Simona Marinescu,
secretar de stat

București, 8 iunie 1999.
Nr. 449.

ANEXA Nr. 1a)

**DELIMITAREA GEOGRAFICĂ
a Zonei Libere Curtici–Arad**

Delimitarea geografică a Zonei Libere Curtici–Arad este următoarea:

— **Platforma nr. I** — în suprafață de 75 ha, situată în orașul Curtici, delimitată astfel:

- la nord — teren al Consiliului Local al Orașului Curtici, pe o lungime de 600 m;
- la vest — calea ferată CF 28, pe o lungime de 1.800 m;
- la sud — str. Alexandru Ioan Cuza nr. 1, 2, 3, pe o lungime de 453 m, drumul comunal DC 494, pe o lungime de 200 m;
- la est — drumul de exploatare agricol De 497, pe o lungime de 1.767 m;

— **Platforma nr. II** — în suprafață de 15 ha, situată în incinta Regiei Autonome „Aeroportul cu Trafic Internațional Arad“, delimitată astfel:

- la nord — calea de rulare, pe o lungime de 895 m;
- la vest — platforma AVO, pe o lungime de 75 m;
- la sud — Asociația Familială „Barna“, pe o lungime de 412 m, Asociația Familială „Cilan“, pe o lungime de 400 m, Asociația Agricolă Familială „Pusta Bujac“, pe o lungime de 190 m;
- la est — Asociația Agricolă Familială „Pusta Bujac“, pe o lungime de 75 m, teren aparținând Consiliului Județean Arad, pe o lungime de 30 m.

ANEXA Nr. 1b)

DATELE

**privind suprafețele de teren care trec în administrarea
Regiei Autonome „Zona Liberă Curtici–Arad“**

Nr. crt.	Unitatea de la care se transmite terenul	Suprafața terenului (ha)	Valoarea terenului (mii lei)	Nr. carte funciară
1.	Consiliul Local al Orașului Curtici	75	3.638.812,121	705 9.327 9.603
2.	Consiliul Județean Arad	15	5.797.618,2	18.531 18.532
TOTAL:		90	9.436.430,321	

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Zona Liberă Curtici–Arad este supusă prevederilor prezentului regulament de organizare și funcționare.

Art. 2. — Administrarea Zonei Libere Curtici–Arad se realizează de către Administrația Zonei Libere Curtici–Arad, care se organizează și funcționează ca regie autonomă, având atribuțiile prevăzute în prezentul regulament.

Art. 3. — Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“ este persoană juridică, funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară și își desfășoară activitatea pe baza prezentului regulament de organizare și funcționare și a legislației în vigoare.

Art. 4. — Sediul Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“ este în orașul Curtici, str. Alexandru Ioan Cuza nr. 1, județul Arad.

Art. 5. — Delimitarea geografică a Zonei Libere Curtici–Arad este următoarea:

— Platforma nr. I — în suprafață de 75 ha, situată în orașul Curtici, delimitată astfel:

- la nord — teren al Consiliului Local al Orașului Curtici, pe o lungime de 600 m;
- la vest — calea ferată CF 28, pe o lungime de 1.800 m;
- la sud — str. Alexandru Ioan Cuza nr. 1, 2, 3, pe o lungime de 453 m, drumul comunal DC 494, pe o lungime de 200 m;
- la est — drumul de exploatare agricol De 497, pe o lungime de 1.767 m;

— Platforma nr. II — în suprafață de 15 ha, situată în incinta Regiei Autonome „Aeroportul cu Trafic Internațional Arad“, delimitată astfel:

- la nord — calea de rulare, pe o lungime de 895 m;
- la vest — platforma AVO, pe o lungime de 75 m;
- la sud — Asociația Familială „Barna“, pe o lungime de 412 m, Asociația Familială „Cilan“, pe o lungime de 400 m, Asociația Agricolă Familială „Pusta Bujac“, pe o lungime de 190 m;
- la est — Asociația Agricolă Familială „Pusta Bujac“, pe o lungime de 75 m, teren aparținând Consiliului Județean Arad, pe o lungime de 30 m.

CAPITOLUL II

Obiectul de activitate

Art. 6. — Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“ are ca obiect de activitate administrarea și exploatarea suprafeței declarate zonă liberă.

Art. 7. — Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“, calitate de administrator al bunurilor din patrimoniul său, are următoarele atribuții:

a) răspunde de respectarea reglementărilor legale aplicabile în realizarea obiectului său de activitate și controlează modul în care persoanele care activează în zona liberă respectă prevederile legale care se aplică în această

b) concesionează și închiriază terenuri și construcții din Zona Liberă Curtici–Arad persoanelor fizice și juridice, române sau străine, în condițiile prevăzute de lege;

c) administrează și asigură exploatarea platformelor, magaziiilor, instalațiilor, utilajelor, clădirilor social-administrative, grupurilor sociale, spațiilor de transformare, suprafețelor de teren și a altor imobile aflate în dotare proprie;

d) asigură repararea și întreținerea construcțiilor și a instalațiilor pe care le administrează;

e) asigură întreținerea în stare de funcționare a utilităților privind furnizarea de apă, agent termic, energie electrică, canalizare și telefonie;

f) asigură întreținerea căilor rutiere de acces;

g) asigură salubritatea clădirilor și a construcțiilor situate în Zona Liberă Curtici–Arad și preluarea reziduurilor petroliere, menajere și industriale;

h) înregistrează situația statistică a datelor de producție și financiare ale agenților economici care utilizează Zona Liberă Curtici–Arad;

i) avizează, coordonează și controlează realizarea activităților în Zona Liberă Curtici–Arad prin eliberarea de licențe tuturor utilizatorilor zonei libere — agenți economici, persoane fizice și juridice, române sau străine —, în scopul dezvoltării echilibrate a zonei, al evitării concurenței neloiale și al protejării mediului ambiant;

j) stabilește, potrivit reglementărilor legale, tarifele minime anuale pentru toate activitățile pe care le desfășoară în interiorul Zonei Libere Curtici–Arad sau în legătură cu aceasta, pe baza analizei complete și comparative, și le supune aprobării consiliului său de administrație;

k) avizează documentațiile tehnice și proiectele de execuție ale noilor obiective economice realizate prin mijloace proprii de către agenți economici români sau străini ori în cooperare cu aceștia, în conformitate cu legislația în vigoare, în scopul dezvoltării echilibrate a Zonei Libere Curtici–Arad și al protecției mediului ambiant;

l) asigură aplicarea normelor de protecție a muncii și a mediului înconjurător, a normelor de igienă și de prevenire și combatere a bolilor transmisibile și controlează modul de respectare a acestor norme;

m) organizează activitatea de prevenire și stingere a incendiilor;

n) întocmește, supune spre aprobare și execută, conform legii, bugetul de venituri și cheltuieli pentru activitatea proprie;

o) informează periodic sau la cererea Ministerului Transporturilor, prin Agenția Zonelor Libere, despre activitățile desfășurate în Zona Liberă Curtici–Arad și despre eficiența acestora;

p) elaborează studii și programe privind proporțiile, nivelurile și ritmurile de dezvoltare, modernizare și sistematizare a Zonei Libere Curtici–Arad;

r) organizează și desfășoară activitatea de pază și control la porțile de acces și pe întregul teritoriu al Zonei

Art. 8. — În Zona Liberă Curtici–Arad se pot desfășura următoarele activități:

a) manipularea, depozitarea, sortarea, măsurarea, ambalarea, condiționarea, asamblarea, prelucrarea, fabricarea, marcarea, testarea, licitarea, vânzarea-cumpărarea, expertizarea, repararea, dezmembrarea mărfurilor, transportul și expedițiile interne și internaționale;

b) organizarea de expoziții;

c) organizarea operațiunilor de bursă și financiar-ban-care, cu avizul Băncii Naționale a României;

d) înființarea de cantine și restaurante, precum și de magazine de desfacere sau comercializare en gros sau en détail în perimetrul zonei libere;

e) închirierea sau concesiunea clădirilor, terenurilor, spațiilor de depozitare și a spațiilor neamenajate din zona liberă, destinate construirii de obiective economice;

f) controlul calitativ și cantitativ al mărfurilor;

g) aprovizionarea mijloacelor de transport care operează în Zona Liberă Curtici–Arad;

h) prestări de servicii, precum și alte activități specifice regimului de zonă liberă.

Activitățile prevăzute la alin. 1 se vor desfășura asigurându-se măsurile de protecție a mediului. În baza aprobării conducerii Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“, personalului de control al protecției mediului i se permite accesul în Zona Liberă Curtici–Arad pentru efectuarea controlului de specialitate.

Art. 9. — Activitățile prevăzute la art. 8 se realizează de agenții economici utilizatori ai Zonei Libere Curtici–Arad, cu avizul și pe baza licențelor eliberate de Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 10. — Introducerea sau scoaterea în/din Zona Liberă Curtici–Arad a mărfurilor de orice fel și a mijloacelor de transport se efectuează cu respectarea prevederilor legale în vigoare în ceea ce privește controlul sau supravegherea vamală, controlul de frontieră, controlul sanitar-veterinar sau fitosanitar, după caz.

În Zona Liberă Curtici–Arad este interzis accesul mărfurilor al căror import este prohibit pe teritoriul României prin lege sau prin convențiile internaționale la care România este parte.

CAPITOLUL III

Patrimoniul

Art. 11. — Activul patrimonial al Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“ este în valoare totală de 9.436.430.321 lei.

Art. 12. — Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“ este administratorul sau, după caz, proprietarul bunurilor din patrimoniul său. În exercitarea dreptului de administrare regia folosește bunurile pe care le are în patrimoniu în scopul realizării obiectului său de activitate și beneficiază de rezultatele utilizării acestora, potrivit legislației în vigoare.

CAPITOLUL IV

Organele de conducere

Art. 13. — Conducerea Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“ este asigurată de:

– directorul general, care este și președintele consiliului de administrație și este numit de ministrul transporturilor.

Art. 14. — Consiliul de administrație se numește prin ordin al ministrului transporturilor și este compus din 7 membri, după cum urmează:

– directorul general al regiei autonome;

– un reprezentant al Ministerului Transporturilor;

– un reprezentant al Ministerului Finanțelor;

– un reprezentant al Agenției Zonelor Libere;

– economiști, ingineri, juriști, tehnicieni din rândul salariaților Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“ sau specialiști din afara acesteia.

Activitatea consiliului de administrație se desfășoară pe baza prezentului regulament și a regulamentului propriu de organizare și funcționare.

Art. 15. — Membrii consiliului de administrație sunt numiți pe o perioadă de 4 ani, iar jumătate dintre ei poate fi înlocuită la fiecare 2 ani. Consiliul de administrație poate propune Ministerului Transporturilor înlocuirea unui membru necorespunzător, precum și completarea locurilor devenite vacante din diferite motive, în cursul perioadei de 4 ani. Membrul nou-numit va funcționa numai până la încheierea acestei perioade.

Membrii consiliului de administrație nu pot participa la conducerea societăților comerciale și a regiilor autonome cu care Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“ întreține relații de afaceri sau față de care are interese contrare.

Art. 16. — Membrii consiliului de administrație își păstrează calitatea de angajat la unitatea sau la instituția de la care provin, cu toate drepturile și obligațiile derivând din această calitate.

Pentru activitatea depusă în consiliul de administrație aceștia primesc o indemnizație lunară al cărei quantum se stabilește prin hotărâre a consiliului de administrație, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 17. — Consiliul de administrație se întrunește lunar și ori de câte ori interesele regiei o cer, la solicitarea președintelui, care stabilește ordinea de zi, sau la solicitarea a cel puțin jumătate plus unul din numărul membrilor consiliului de administrație.

Art. 18. — Pentru luarea unor decizii complexe consiliul de administrație poate atrage în activitatea de analiză consilieri din diferite sectoare. Activitatea acestora poate fi remunerată pe bază de contract civil.

Art. 19. — Consiliul de administrație poate lua hotărâri numai în prezența majorității simple a membrilor săi. Dacă această majoritate nu este realizată, întrunirea consiliului de administrație se reprogamează într-un termen de cel mult 15 zile, cu aceeași ordine de zi.

Art. 20. — Consiliul de administrație are, în principal, următoarele atribuții:

a) aprobă concepția și strategia de dezvoltare a Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad“, introducerea de noi tehnologii și modernizarea celor existente, întreținerea funcționalității și repararea tuturor construcțiilor din administrare;

b) analizează bilanțul contabil anual și contul de profit și pierderi și le înaintează spre avizare Ministerului Transporturilor și spre aprobare Ministerului Finanțelor,

c) propune spre aprobare organelor competente bugetul de venituri și cheltuieli;

d) aprobă sau propune spre aprobare, potrivit competențelor, investițiile ce urmează a se realiza de către regie;

e) aprobă structura organizatorică a regiei, întocmește nomenclatoarele de funcții și decide înființarea de noi compartimente de activitate sau desființarea altora existente, începând cu al doilea an calendaristic de funcționare;

f) stabilește atribuțiile, precum și relațiile compartimentelor din aparatul propriu al regiei cu terții;

g) aprobă volumul maxim al creditelor bancare ce pot fi contractate pentru investiții, conform prevederilor legale;

h) propune spre aprobare, în condițiile legii, majorarea sau diminuarea patrimoniului, precum și încheierea unor contracte de concesiune sau de închiriere;

i) aprobă constituirea fondului de rezervă, a fondului de dezvoltare și a altor fonduri, în condițiile legii;

j) aprobă, în condițiile legii, angajarea și efectuarea de cheltuieli de orice natură, inclusiv pentru investiții, tranzacții financiare și comerciale, vânzări sau închirieri de bunuri mobile sau imobile, proprietate a regiei, care nu mai sunt necesare sau ale căror cheltuieli de întreținere sunt nejustificate din punct de vedere economic;

k) aprobă nivelul minim anual al tarifelor de licențe pentru toate activitățile și prestațiile care se efectuează în Zona Liberă Curtici–Arad, al tarifelor pentru permisele de acces, pe baza analizei complete și comparative, al tarifelor de închiriere sau de concesiune și le supune spre avizare Ministerului Transporturilor;

l) aprobă și supune spre avizare Agenției Zonelor Libere din cadrul Ministerului Transporturilor nivelurile sumelor încasate pentru eliberarea de licențe utilizatorilor Zonei Libere Curtici–Arad, agenților economici, persoanelor fizice sau juridice române sau străine, pentru desfășurarea de către aceștia de activități în nume propriu;

m) asigură respectarea prevederilor legale privind protecția mediului înconjurător, salubritatea și preluarea reziduurilor petroliere, menajere și a gunoiului;

n) prezintă anual Ministerului Transporturilor un raport asupra activității desfășurate în perioada expirată și asupra programului de activitate pentru anul următor;

o) mandatează reprezentanți la negocierea contractului colectiv de muncă;

p) exercită orice alte atribuții ce îi revin din prevederile legale în vigoare și adoptă orice alte măsuri care privesc activitatea regiei.

Art. 21. — Directorul general reprezintă și angajează regia în fața autorităților publice, precum și în raporturile cu terții, persoane fizice și juridice, române și străine.

Art. 22. — Directorul general al regiei are, în principal, următoarele atribuții:

a) conduce ședințele consiliului de administrație;

b) asigură conducerea curentă a regiei;

c) dispune, urmărește și asigură aducerea la îndeplinire a hotărârilor consiliului de administrație și a prevederilor legale;

d) aprobă regulamentele și instrucțiunile de serviciu pentru administrarea, păstrarea și întreținerea mijloacelor materiale aflate în administrarea regiei, dezvoltarea și modernizarea acestora, recrutarea, pregătirea și perfecționarea personalului;

e) aprobă angajarea și concedierea personalului din aparatul propriu al regiei, cu respectarea prevederilor legale;

f) îi numește și îi revocă pe conducătorii compartimentelor de muncă;

g) îndeplinește orice alte atribuții și aprobă orice alte măsuri privind activitatea regiei, potrivit legii.

Art. 23. — Directorul general poate delega o parte din atribuțiile sale directorilor de specialitate. Unul dintre directorii de specialitate îl înlocuiește pe directorul general, în lipsa acestuia, pe baza unei împuterniciri scrise, dată de acesta.

CAPITOLUL V

Bugetul de venituri și cheltuieli

Art. 24. — Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad” întocmește anual bugetul de venituri și cheltuieli, bilanțul contabil și contul de profit și pierderi, conform modelelor stabilite de Ministerul Finanțelor.

Bilanțul contabil anual și contul de profit și pierderi se aprobă în condițiile legii și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 25. — Regia este obligată să își acopere din veniturile rezultate în urma realizării obiectului său de activitate toate cheltuielile necesare pentru funcționarea și dezvoltarea sa.

Art. 26. — Bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad”, care va fi supus aprobării conform reglementărilor legale în vigoare, se stabilește pentru fiecare exercițiu financiar și cuprinde:

a) venituri din aplicarea tarifelor de închiriere și concesiune, sume provenite din prestări de servicii, din tarife de licențe sau permise, comisioane, asocieri, precum și alte venituri legale;

b) cheltuieli din valori consumate în activitatea de bază, inclusiv cheltuielile de personal, amortizarea mijloacelor fixe, întreținerea, repararea și exploatarea mijloacelor din patrimoniu, cheltuieli de administrare, rambursarea creditelor, plata dobânzilor, precum și celelalte cheltuieli prevăzute de actele normative în vigoare.

Bugetul de venituri și cheltuieli se întocmește anual și se defalchează pe trimestre.

Art. 27. — Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad” hotărăște cu privire la investițiile care urmează a fi realizate, în limita competențelor ce îi sunt acordate, stabilește nivelul surselor proprii de finanțare și al creditelor bancare pentru obiectivele de investiții.

CAPITOLUL VI

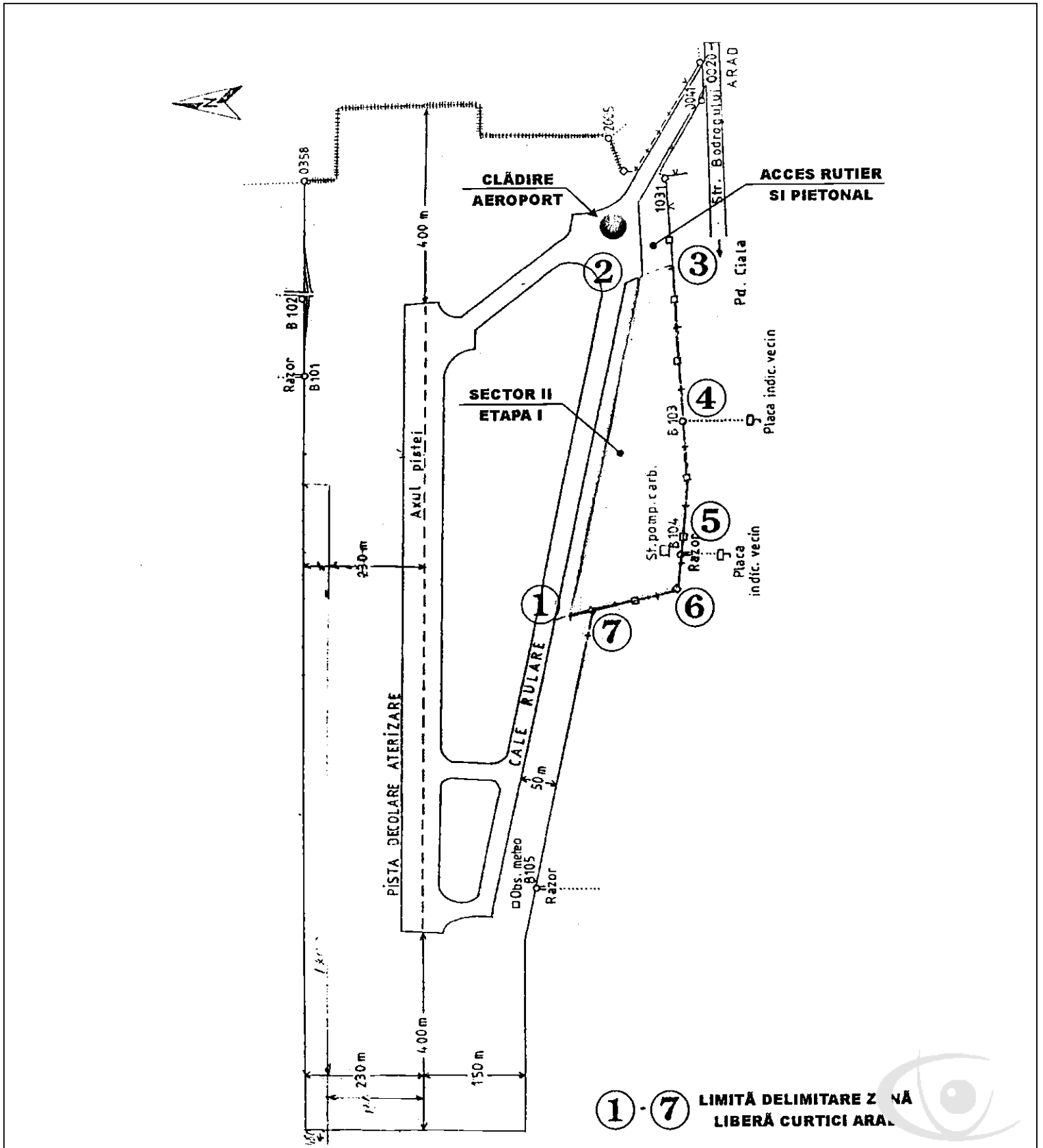
Dispoziții finale

Art. 28. — Pentru lucrările cu ciclu lung de execuție Regia Autonomă „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad” poate încheia contracte de antrepriză, în înțelesul legii civile, cu plata eșalonată în rate, a căror achitare poate fi prelungită în mai multe exerciții financiare consecutive.

Art. 29. — Litigiile Regiei Autonome „Administrația Zonei Libere Curtici–Arad” cu persoane fizice sau juridice, române sau străine, sunt de competența instanțelor judecătorești din România sau pot fi soluționate prin arbitraj, potrivit prevederilor legale.

Art. 30. — Dispozițiile prezentului regulament se completează cu dispozițiile Legii nr. 84/1992 și cu alte prevederi legale în vigoare.

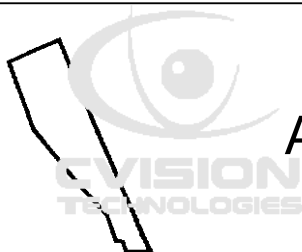
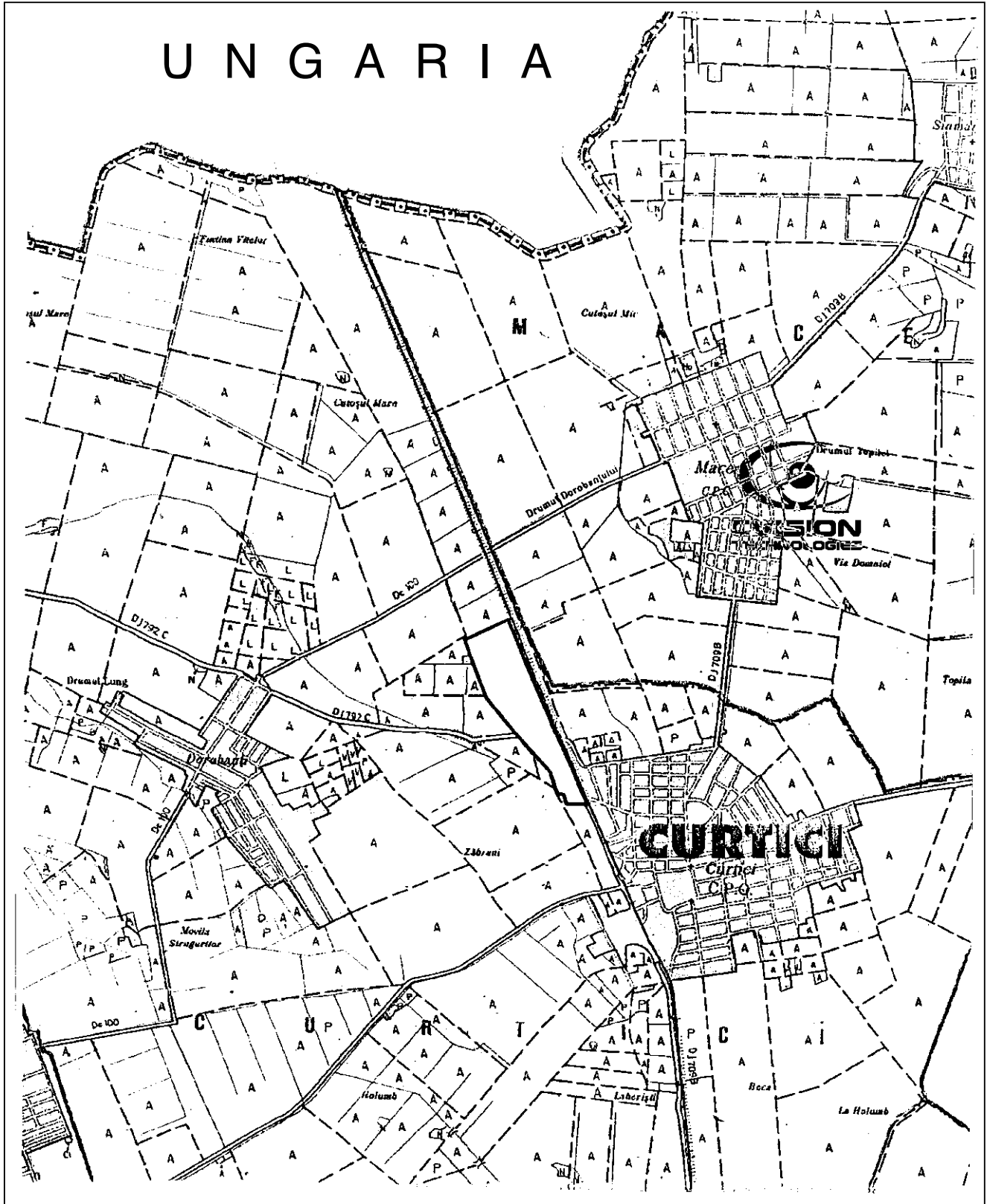
HARTA
 amplasamentelor Zonei Libere Curtici—Arad

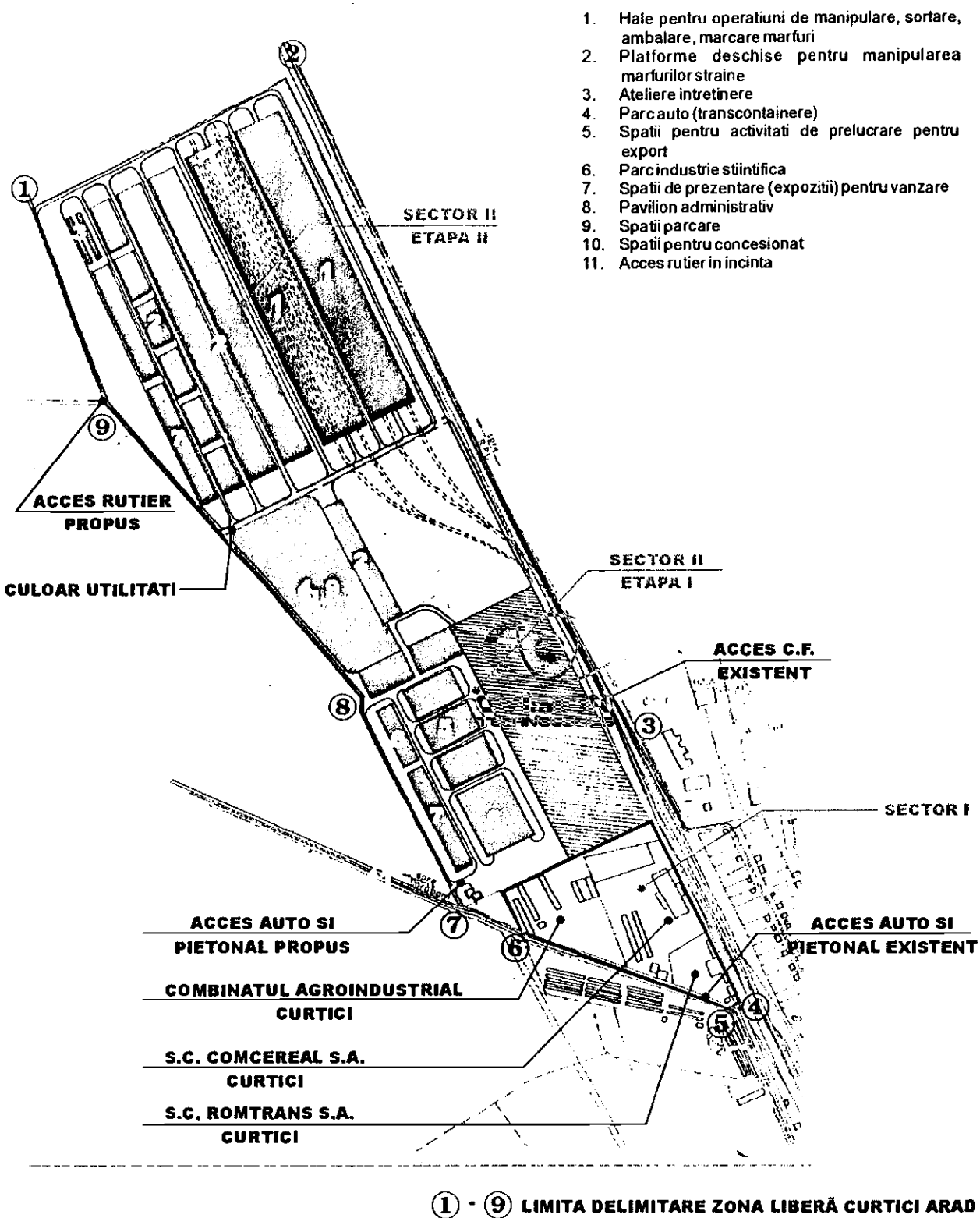
AEROPORTUL ARAD
 AMPLASAMENT ZONA LIBERĂ

U N G A R I A

AMPLASAMENT ZONA LIBERĂ

PLAN DE SITUAȚIE ZONA LIBERĂ ORAȘ CURTICI

**NUMĂRUL DE POSTURI
necesare Ministerului de Interne**

- 6 ofițeri
- 38 subofițeri, dintre care:
 - 2 șoferi
 - 1 personal administrativ

TOTAL: 44

**LISTA
cuprinzând mijloacele tehnice pentru dotarea Ministerului de Interne
în Zona Liberă Curtici—Arad**

- 1 autoturism de teren
- 1 microbuz
- 2 stații radio fixe de emisie-recepție
- 11 stații portabile de emisie-recepție
- 2 stații radio mobile de emisie-recepție

**NUMĂRUL DE POSTURI
necesare Ministerului de Finanțe — Direcția Generală a Vămirilor**

Nr. crt.	Denumirea funcției	Numărul de posturi
1.	Personal de conducere (1 șef de birou vamal, 1 șef adjunct de birou vamal, 8 șefi de tură, 2 șefi de sector)	12
2.	Personal vamal de execuție	80
3.	Casieri	4
4.	Îngrijitori	2
5.	Muncitor calificat (șofer)	1
TOTAL:		99

**LISTA
cuprinzând mijloacele tehnice pentru dotarea Vămirii „Zona Liberă Curtici—Arad“**

1. 1 elicopter pentru patrulare aeriană, dotat cu instalație de semnalizare vizuală și acustică
2. 2 autoturisme de teren
3. 1 stație radio fixă de emisie-recepție (136—174 Mhz)
4. 20 de stații radio portabile de emisie-recepție (136—174 Mhz)
5. 6 stații radio mobile de emisie-recepție (136—174 Mhz)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București.
 cont nr. 30.98.12.301 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București.
 Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
 Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
 Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.

